Украинське Весилля

зъ письнями

Запысавъ Ив. Демченко.

Выдання Є. И. Фесенко.
Одесса.

Щ9 2(Укр)
Д 318
книга
2004 г.

УКРАИНСЬКЕ ВЕСИЛЛЯ.

(Съ голосамы.)

98397

НОТНО-МУЗЫКАЛЬНЫЙ ОТДЕЛ
ЦГБ им. Н. ... о
195027, Л-д, Б. Охтинский пр., 8
тел. 223-14-44

ЗАПЫСАВЪ

Ив. Демченко.

Изданіе Типографіи Е. И. Фесенко, въ Одессѣ.

ОДЕССА.
Типографія Е. И. Фесенко, Ришельев. ул.,
собст. домъ № 49.
1905.

Дозволено цензурою. Кіевъ, 31 января 1905 г.

Посвята

Мыколи Выталіевичу Лысенкови,

на день 35-хъ роковинъ

его народне-музыкальнои праци.

Попереду.

Запысано весилля въ м. Монастырыщи, Кыивськои губ., Лыповецького у. въ 1896—1900 рокахъ видъ простыхъ селянъ того жъ мистечка. Запысувалось такъ, якъ воны проказувалы и спивалы, не додавшы ни одного свого слова,—такожъ и въ мелодіи писень. Коженъ № запыси одвитуе тому, якъ воны спиваютьця въ дійсности на весилли. Ни однои письни въ запысь не зайшло ни зъ якого другого мисця, а тилькы вси Монастырыщськи. Пры запысуванню выбыралысь проказчыкы, найбильшъ чули въ музыкаліи. Писля запысування кожна мелодія проспивувалась ще разъ и зоставлялась у запыси тоди, якъ проказчыкъ казавъ, що вона запысана зовсимъ вирно. Зъ перезовныхъ писень—порнографичны, по видомымъ прычынамъ, у запысь не зайшлы. Порядокъ весилля и ритуалъ зоставленый зовсимъ такый, якый ведетьця на мисци середъ народу.

Ив. Демченко.

Сватання.

I.

Суббота. Хата молодыка. Полудень.

Зраня бувае обидъ, на котрому помынають помершу родыну, а въ полудень, якъ зберутьця коровайныци, свахы и други молодыци, то почынають весилля такою письнею:

№ 1.

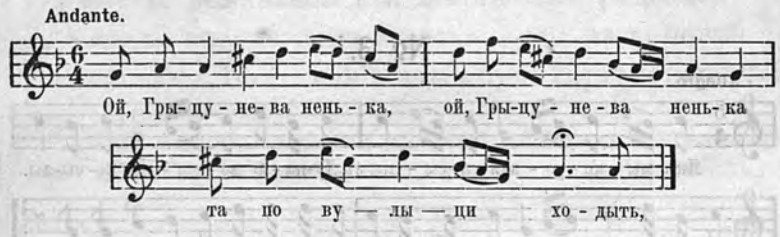

Та по вулыци ходыть,
Та по вулыци ходыть,
Та сусидъ своихъ просыть:
Ой, вы, сусидонькы, мои голубонькы,
Та ходитъ же вы до мене,
Та ходитъ вы до мене,
Та до мого дытяты —
Хорошенько коровай бгаты.

Писля цеи письни коровайныци спивають:

№ 2.

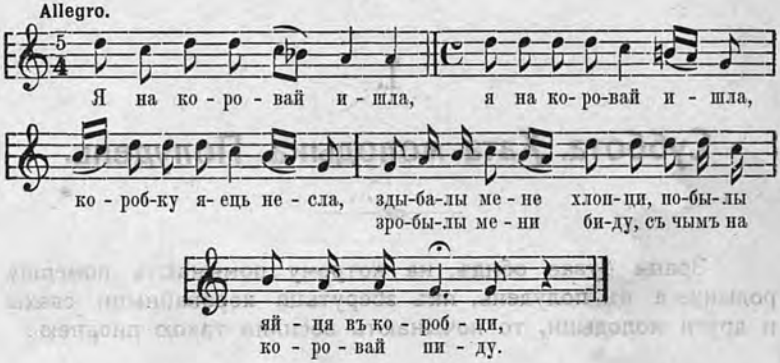

Почынаючы мисыты коровай—спивають:

№ 3.

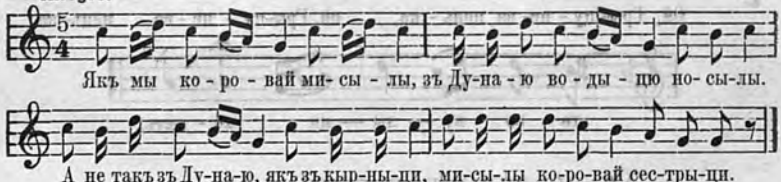

Якъ зробылы коровай, то коровайныци выгортають пичъ, сажають коровай и спивають:

№ 4.

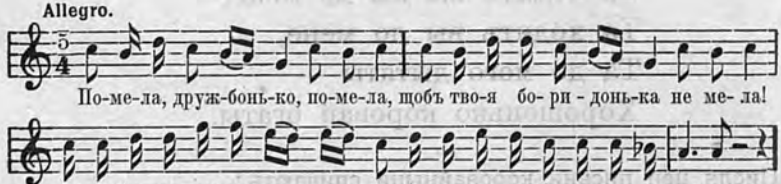

№ 5.

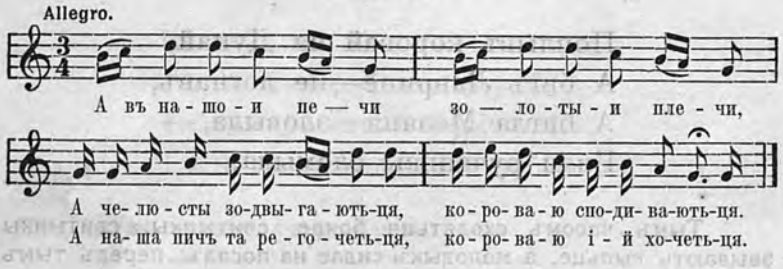

№ 6–74.*)

А съ субботонькы на недиленьку годына —
Зійшлась, зъихалась вся Марійчына родына,
А звезла, знесла симъ мирокъ мукы на коровай.
Ой, дай намъ, Боже, щобъ нашъ бувъ гарный коровай.

Якъ всадылы коровай въ пичъ, то беруть коровайныци дижу на рукы, пидіймають іи до горы—до стели и спивають:

№ 7.

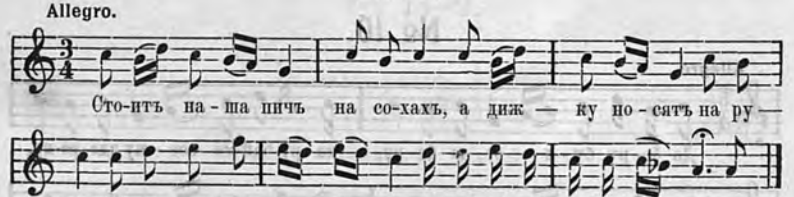

Якъ спеклы коровай—спивають:

*) Перша цыфра вызначае № по порядку, а друга—№ голоса (мелодіи) письни.

№ 8–3.

Поплывъ коровай на Дунай,
А бигъ Лавринё—не догнавъ,
А бигла Меланя—зловыла,—
Били рученькы зломыла.

Тымъ часомъ сходятьця бояре, свитылкы; свитылкы звывають гыльце, а молодыкъ сидае на посадъ; передъ тымъ якъ мають гыльце выты, свитылкы спивають:

№ 9.

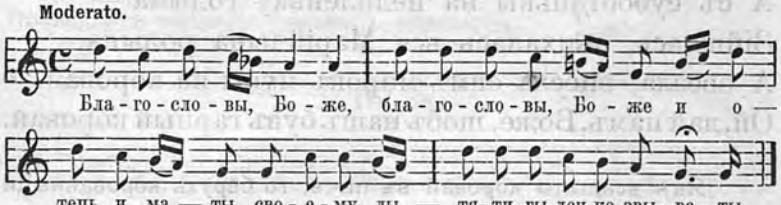

Свитылкы берутьця звываты гыльце и спивають:

№ 10.

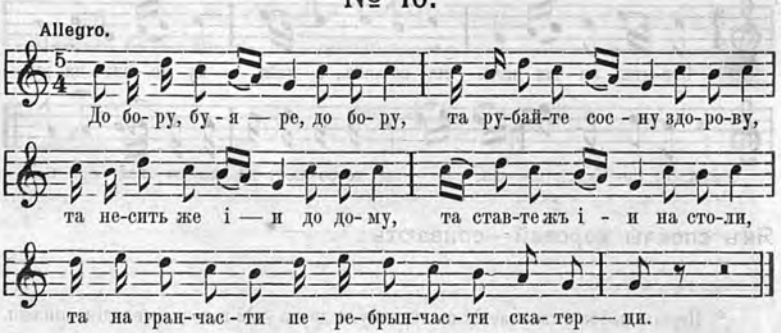

№ 11–3.

Въ долыну, буяре, въ долыну
Та по червону калыну,
Та по хрещатый барвинокъ,
Та по запашный васылёкъ.

Якъ звылы гыльце, то спивають:

№ 12.

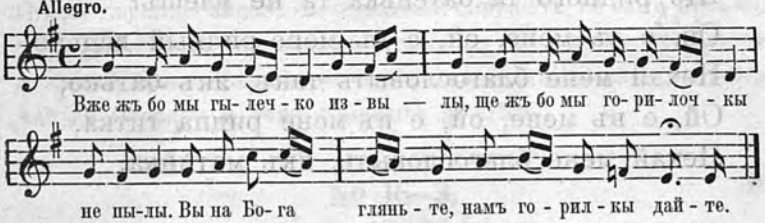

Якъ молодыкъ сидае на посадъ, то спивають:

№ 13–9.

Благословы, Боже,
Благословы, Боже,
И отець и маты
Своему дытяти
На посадъ сидаты.

Передъ посадомъ молодый кланяетьця всимъ, — и якъ винъ сырота, то ёму спивають таку письню:

№ 14.

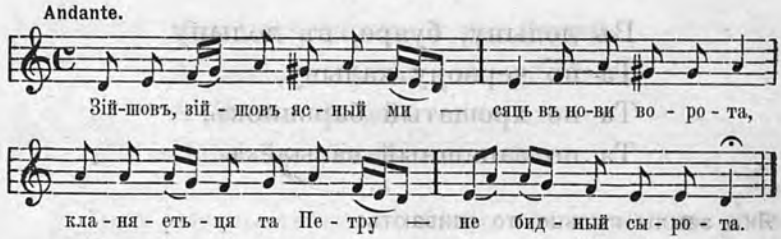

Ой, кому жъ ты, та Петруню, та вклоняешъ,
Що ридного та батенька та не маешъ?
Ой, е въ мене, ой, е въ мене ридный дядько,
Нехай мене благословыть такъ, якъ батько;
Ой, е въ мене, ой, е въ мене ридна титка,
Нехай мене благословыть, якъ матинка.

Якъ переспивають № 14, то батько та маты пидходять до стола, тай почынають перепываты. Пье молодыкъ до батька або до матери чарку, а батько пье назадъ до молодыка и такъ пидходять вси по одному — хто старшый впередъ. Тоди, якъ йде перепій, свитылкы спивають:

№ 15.

